

for i et Land som vort, hvor Penge er dyre, og hvor det er vanskeligt at faa Kredit, hvor denne altsaa maa betaales meget dyrt. Derfor glæder jeg mig ogsaa over, at dette Lovforslag er noget mildere i hele sin Konstruktion med Hensyn til Bankernes Bevægelsesfrihed, end det oprindelig fremsatte Lovforslag var.

I Lovforslagets § 4 siges det, at Ministeriets Tilladelse kræves til Oprettelse af en Bank, men i næste Punktum staar der, at „Tilladelsen skal gives, saafremt den paa-tænkte Banks Vedtægter er i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter“. Naar Forholdet er dette, saa finder jeg det meningsløst at bruge det Udtryk, at Ministeriets Tilladelse kræves til Oprettelse af en Bank, for det gør den faktisk ikke. Det, som kræves, er, at Ministeriet fører Kontrol med, at Vedtægterne er i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter, saaledes som det ogsaa hed i Lovforslaget fra 1923—24. Naar det er saa, staar det altsaa Erhvervslivet frit for at oprette en Bank. Det Spørgsmaal har jo været rejst tidligere her i Tinget, om man ikke skulde gøre Bankvirksomhed til en Virksomhed, der krævede Koncession, saaledes at det i hvert enkelt Tilfælde af det offentlige skulde bestemmes, hvilke Banker der maatte være bestaaende, og hvilke nye der maatte oprettes; men der har jo ikke kunnet opnaas Enighed derom, og jeg har mine Tvivl om, hvorvidt det vilde være en heldig Ordning. Jeg vilde imidlertid foretrække, at man skrev i Paragraffen det, som er Meningens, og ikke gav det Udseende af noget andet end det, som man ønsker at udtrykke.

I § 9 er der indført en Bestemmelse, som jeg er tilfreds med, nemlig den, at Direktører i Banker under en vis Størrelse kan drive anden Erhvervsvirksomhed. Da vi sidst havde Lovforslaget til Behandling, hævdede jeg, at en saadan Bestemmelse var nødvendig for mange smaa Banker paa smaa Pladser, hvor en lille Bank gjorde Nytte. Der er nu taget Hensyn hertil, og der er Udsigt til at opnaa Enighed derom. Der staar videre i samme Stykke, at Direktører og Filialbestyrere i Banker over nævnte Størrelse, altsaa i alle mulige andre Banker, paa de samme Betingelser kan være Medlem af erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse eller Repræsentantskab, naar samtlige Bestyrelsesmedlemmer af Hensyn til Bankens Tarv finder det hensigtsmæssigt. Det gamle Stridsspørgsmaal skulde altsaa være løst paa den Maade, at naar den sam-

lede Bestyrelse gav sin Tilladelse, skulde der ingen Risiko være ved, at Direktøren deltog i anden Erhvervsvirksomhed. Men jeg mener, at det er og bliver et forkert Princip. En Bankdirektør skal være Bankens Mand og skal være ens stillet overfor alle Bankens Kunder. Naar tre eller fire af en Banks Kunder fører en indbyrdes haard Konkurrence, saa anbringer man Bankdirektøren i den ene af disse konkurrerende Virksomheders Bestyrelse, og saa ved vi nok, hvorledes de andre Konkurrenter i 9 af 10 Tilfælde vil være stillet overfor Banken. I næste Stykke staar der: „Saafremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion, en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken udpeges til paa Bankens Vegne at føre Tilsyn med et af Bankens finansieret Foretagende, maa den paagældende ikke modtage noget Vederlag af vedkommende Foretagende“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om dette betyder, at en Direktør, som med sit Selskabs Bestyrelses Samtykke har Sæde i et Foretagendes Bestyrelse, ikke maa faa Vederlag. Det staar der ganske vist ikke, men han kunde godt udpeges til at føre Tilsyn paa anden Maade end ved at sidde i Bestyrelsen for et saadant Foretagende. Hvis det er Meningens, at han ikke maa modtage Vederlag, naar han sidder i Bestyrelsen, synes jeg, at man skulde sige det rent ud, ellers kommer der blot Uklarhed ind i Forslaget og forskellige Meninger derom. Jeg har den Opfattelse, at Bankdirektører ikke bør sidde i Bestyrelser, men jeg mener paa den anden Side, at hvis de sidder der, skal de ligestilles med andre Bestyrelsesmedlemmer indenfor den Bestyrelse, i hvilken de har Sæde.

I § 11 er der en Bestemmelse om Kassebeholdningen, der gaar ud paa, at man skal have en likvid og rundelig Kassebeholdning, for at Banken kan klare sine Forpligtelser i paakommende Situationer af vanskelig Art, foruden naturligvis at kunne klare de daglige løbende Forretninger. Det er overordentlig vigtigt for en Bank at have en tilstrækkelig stor og tilstrækkelig letflydende Kassebeholdning. Hvorvidt Forslagets Bestemmelser er passende, eller om de mulig er for vanskelige at arbejde med for Bankens Ledelse, tør jeg ikke have nogen Mening om paa Forhaand. Jeg kunde ønske at faa nærmere Oplysning fra Bankmænds Side om, hvad de mener derom. Det har muligvis været drøftet i Folketinget, men om der har været fuld Tilslutning til Bestemmelsen fra Bankledelsernes